

РЕШЕНИЕ

№ 387

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **982** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от АПК.

Постъпила е молба с правно основание чл. 176 от АПК, депозирана от процесуалния представител на [фирма], с искане за допълване на Решение № 6984/ 25. 11. 2021 г., постановено по адм. дело № 982/ 2021 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав /поправено с Решение № 7546/ 14. 12. 2021 г. по адм. дело № 982/ 2021 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав/, като се признае като недоказано проведеното на основание чл. 193 от ГПК оспорване на истинността на Договор за наем на жилищна сграда, намираща се в [населено място],[жк], [улица], сключен между [фирма] и В. В. С., Нотариална покана № 9010 от том I., № 154 по описа за 2019 година на нотариус П. П., рег. № 157 на Нотариалната камара и Разписка № 41 за връчване на нотариална покана № 9010, том I., № 154 по описа за 2019 година на нотариус П. П., рег. № 157 на Нотариалната камара.

В предоставения от съда срок по чл. 176, ал. 2 от АПК е постъпил отговор от ответника Столична община, в който са изложени аргументи за неоснователност на направеното искане за допълване на съдебния акт.

Съдът, като съобрази постъпилата молба и като взе предвид материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от [фирма] срещу

СТОЛИЧНА ОБЩИНА, с която е предявен иск с правно основание чл. 4 във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ за присъждане на сумата от 368 258 /триста шестдесет и осем хиляди, двеста петдесет и осем/ лева, представляваща обезщетение за пропуснати ползи, вследствие от отменено Писмо, изх. № САГ19-УВ00-49-/7/ от 27. 06. 2019 г., с което Главният архитект на Столична община е уведомил дружеството ищец, че процедурата по издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация не може да продължи. Претендира се и законната лихва за забава в общ размер на 16 469 /шестнадесет хиляди, четиристотин шестдесет и девет/ лева върху посочената сума. С исковата молба се претендира и законовата лихва върху сумата от 368 258 /триста шестдесет и осем хиляди, двеста петдесет и осем/ лева за периода от подаване на исковата молба – 01. 02. 2021 г. до окончателното ѝ плащане.

С определение, постановено в открито съдебно заседание на 31. 05. 2021 г., съдът на основание чл. 214 от ГПК е допуснал изменение на иска, който да се приеме за предявен за сумата от 368 263,23 лева /триста шестдесет и осем хиляди двеста шестдесет и три лева и двадесет и три стотинки/, представляващи обезщетение за пропуснати ползи и за сумата 19 134,60 лева /деветнадесет хиляди сто тридесет и четири лева и шестдесет стотинки/, представляваща законна лихва върху главницата.

С Решение № 6984/ 25. 11. 2021 г. /поправено с Решение № 7546/ 14. 12. 2021 г./, съдът е приел предявеният иск за основателен, като е осъдил СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на [фирма] сумата от 368 263,23 лева /триста шестдесет и осем хиляди двеста шестдесет и три лева и двадесет и три стотинки/, представляваща обезщетение за пропуснати ползи от очакваните и неполучени приходи от договор за наем за периода от 07. 07. 2019 г. до 29. 07. 2020 г. и от 07. 08. 2020 до 01. 02. 2021 г., когато сградата е останала незаета поради разваляне на договора за наем, вследствие на незаконосъобразен акт - писмо, изх. № САГ19-УВ00-49- /7/ от 27. 06. 2019 г. издадено от Главния архитект на Столична община, което е отменено с Решение № 7146/ 21. 11. 2019 г., постановено по адм. дело № 8530/ 2019 г. по описа на Административен съд – София град, влязло в сила на 29. 07. 2020 г., както и да заплати [фирма] сумата от 19 134,60 лева /деветнадесет хиляди сто тридесет и четири лева и шестдесет стотинки/, представляваща законна лихва върху посочената сума от 368 263,23 лева /триста шестдесет и осем хиляди двеста шестдесет и три лева и двадесет и три стотинки/ за периода от 29. 07. 2020 г. /датата на влизане в сила на решението за отмяна на незаконосъобразния административен акт/ до 01. 02. 2021 г. /датата на подаване на исковата молба/, както и да заплати на [фирма] законната лихва за забава върху сумата от 368 263,23 лева /триста шестдесет и осем хиляди двеста шестдесет и три лева и двадесет и три стотинки/ от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на посочената сума.

Със същия съдебен акт съдът е осъдил СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на [фирма] сумата от 7279 /седем хиляди двеста седемдесет и девет/ лева, представляваща направените по делото разноски.“

В хода на производството, по повод на направено оспорване от ответника истинността на документи, а именно Договор за наем на жилищна сграда, намираща се в [населено място],[жк], [улица], сключен между [фирма] и В. В. С., както и Нотариална покана № 9010 от том I., № 154 по описа за 2019 година на нотариус П. П., рег. № 157 на Нотариалната камара и Разписка № 41 за връчване на нотариална покана № 9010, том I., № 154 по описа за 2019 година на нотариус П. П., рег. № 157 на Нотариалната камара, с Определение № 2444/ 05. 04. 2021 г. съдът е открил

производство по оспорване на посочените документи.

В мотивите на Решение № 6984/ 25. 11. 2021 г. съдът е посочил, че дава вяра на отразените в тях обстоятелства, като е изложил съображенията си в тази насока.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Искането на оспорващото дружество за допълване на съдебния акт, съгласно молбата с вх. № 45269/ 29. 12. 2021 г. по описа на Административен съд – София град е допустимо, като подадено от надлежна страна и в законоустановения срок по чл. 176, ал. 1 от АПК.

Разгледано по съществото, същото е неоснователно, поради следните съображения:

Разпоредбата на чл. 176, ал. 1 и ал. 2 АПК предоставя процесуална възможност за отстраняване на непълноти в съдебния акт. Непълно е решението, което не изчерпва предмета на делото и след постановяването му част от спора е останал неразрешен. В случая това не е така, тъй като съдът е развил мотиви и е отразил в диспозитива на съдебния акт формираната своя воля за основателността на предявения иск, като се е произнесъл изрично в тази насока. Непълно е решението, което не изчерпва предмета на делото и след постановяването му част от спора остава висящ, респективно решението не обхваща целия спорен предмет - липсва формирана воля на съда относно част от спорното право.

Предмет на делото в конкретния случай е искът, предявен по реда на чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, депозиран от [фирма] срещу СТОЛИЧНА ОБЩИНА, с който на основание чл. 4 във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ се иска присъждане на сумата от 368 263,23 лева /триста шестдесет и осем хиляди двеста шестдесет и три лева и двадесет и три стотинки/, представляващи обезщетение за пропуснати ползи вследствие от отменено Писмо, изх. № САГ19-УВ00-49-/7/ от 27. 06. 2019 г., с което Главният архитект на Столична община е уведомил дружеството ищец, че процедурата по издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация не може да продължи, както и за сумата от 19 134,60 лева /деветнадесет хиляди сто тридесет и четири лева и шестдесет стотинки/, представляваща законна лихва върху главницата.

По този предмет на делото съдът се е произнесъл в мотивите и диспозитива на Решение № 6984/ 25. 11. 2021 г., поправено с Решение № 7546/ 14. 12. 2021 г., поради което не е налице спор, който е останал висящ.

Неоснователно е искането на оспорващото дружество за допълване на съдебния акт с диспозитив по повод на откритото производство по оспорване на документи. По реда на чл. 193, ал. 1 от ГПК във. чл. 144 от АПК се открива производство по оспорване на истинността на документ, като изрично в разпоредбата на чл. 194, ал. 3 от ГПК е указано, че съдът може да се произнесе по оспорването на документи с решението по делото. Под произнасяне с решението по делото се разбира в мотивите на същото да се изложат съображенията на съда защо приема или не оспорването на процесния документ за доказано /както е и сторено в настоящия случай/, но не и произнасяне в диспозитива на същото. Поради това, липсата на такъв диспозитив не представлява непълнота на съдебния акт.

С постановеното решение съдът се е произнесъл по предмета на делото /който в конкретния случай е искът от [фирма] срещу СТОЛИЧНА ОБЩИНА, предявен по реда на чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ/ и никоя част от спора не е

останала висяща. Липсва основание за постановяване на допълнително решение по реда на чл. 176 от АПК, поради което искането на оспорващото дружество е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения и на основание чл. 176 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата с вх. № 45269/ 29. 12. 2021 г, депозирана от процесуалния представител на [фирма], с искане за допълване на Решение № 6984/ 25. 11. 2021 г., постановено по адм. дело № 982/ 2021 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав /поправено с Решение № 7546/ 14. 12. 2021 г. по адм. дело № 982/ 2021 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав/.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: